

עין משפט
נר מצוה

מא א טו"ד ס"י רכ:
מב ב ג מ"י פ"ח מהל'
 נדרים הל"ד סמג
 לאין רמב טושי"ע י"ד ס"י
 רלב סע"י כ:
מג ד מ"י שס הל"ט
 וסמג שס טושי"ע
 י"ד ס"י רח סט"י ג:
מד ה מ"י שס הל"י
 טושי"ע שס סע"י ד:

תוספות

[illegible]

סג:

רמן

קונם יין פרק

וְעַד רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֶדֶר עַד רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֶדֶר רֹאשׁוֹן עַד סוֹף אֶדֶר
סוֹף אֶדֶר רֹאשׁוֹן כִּי הָיָה עֵינֶיךָ הַגִּירָסָה. וְעַשְׂמָה מִשּׁוֹם דְּלֹאֲרִי
וְעַשְׂמָה לִּי הַדְּשִׁי וְלֹאֲרִים כְּדֹדֶם אֶחָד כֵּן הֵלֵךְ כִּי אֲמַר עַד רֹאשׁ
מִתְחַסֵּר עַד רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֶדֶר רֹאשׁוֹן
וְכִי אֲמַר עַד סוֹף מִתְחַסֵּר עַד סוֹף
אֶדֶר שֶׁנִּי: גְּמַ' אֲלֵמָה סִפְמָה אֶדֶר
רֹאשׁוֹן הוּא. לְגִירָסָה קִמָּה דְּכַמִּינָה
בְּתַמְתְּרֵינִן אֵלֶּי שְׁפִיר הֵדָּה מִן דִּינָן
כְּבֹאֲמֵר עַד רֹאשׁ בֵּין כְּבֹאֲמֵר עַד
סוֹף רֹאשׁוֹן מִשְׁמַע. וְלֹאֲדִיר נִסְמָה
נְגִימִי גִרָאֵה לִי הִדְּשִׁי קִאֲמֵר כִּיּוֹן כְּדֹדֶשׁ
אֶחָד חֲשִׁיב לְהוּ מִנָּה אֲלֵמָה כֹּל
מִיּוֹנִיבִיבִי לְדֹרִישִׁי לְאֶדֶר רֹאשׁוֹן הוּא.
וּמִנִּי ר' יְהוּדָה הָיָה דְּלֹאֲרִי אֶדֶר
רֹאשׁוֹן כּוֹתֵב כִּסּוּס וְלֹאֲרִי הִכִּי מִנִּי אֲלִיבִיהִי
דְּכַשְׁמִיּוֹת דְּעִשְׂרֵה כְּבֹאֲרִי שֶׁנִּי אִם
לְגִירָסָה מוֹנֵה לְאֶדֶר רֹאשׁוֹן אֲלֵמָה שְׁכַשְׁמִי
רֹזָה לְמִנּוֹת לְאֶדֶר שֶׁנִּי כּוֹתֵב שֶׁנִּי
אֲבָל כִּרְמִי לֹא מִתְקַוָּמָה מִתְמִינָן
דִּיּוֹן דְּקִאֲמֵר דְּכִסּוּס אֶדֶר שֶׁנִּי מִשְׁמַע
לְאֵל רֹאשׁוֹן אֲלֵמָה [חֲדָשׁ] בְּפִי
נִפְשִׁיהִי חֲשִׁיב יוֹ: א: וְסִפְמָה.
וְנִיחּוּסָה: מְכַלל דְּכִרִישָׁה לֹא
בְּתַמְתְּרֵינִן עֲסָקִין. בְּתַמִּיהִי. וְהָאֵל
תַּחֲנָה עַד ר"ח אֶדֶר רֹאשׁוֹן מִשְׁמַע
דְּלִישָׁה שֶׁנִּי אֲלֵמָה וְלֹאֲרִי כּוֹלֵה בְּתַמְתְּרֵינִן
עֲסָקִין מִיּוֹרִי רִישָׁה מִיּוֹרִי דְּלֹאֲרִי יֵדַע
בְּעִנְיָה הֵלֵךְ כִּי אֲמַר עַד ר"ח אֶדֶר
עַד י"ח אֶדֶר רֹאשׁוֹן מִשְׁמַע דְּהָא
לֹאֲרִי יֵדַע דְּלִישָׁה אֶדֶר שֶׁנִּי וְסִפְמָה
דְּקִמָּה וְהָאֵל הִשְׁנֵה מִשְׁבֻּרָת
הִי"ק שֶׁנִּי הִי"ה יוֹדַע כְּשַׁעַת דְּנֵרוֹ
שְׁסִיחָה שְׁנֵה מִשְׁבֻּרָת כִּי אֲמַר עַד
אֶדֶר אֶדֶר שֶׁנִּי מִשְׁמַע. וְלֹאֲדִיר נִסְמָה
דְּגִירָסִין מִתְמִינָן עַד סוֹף אֶדֶר עַד סוֹף
אֶדֶר שֶׁנִּי עָקֶה בְּעִינֵי כִיּוֹן דְּמִדְּקִינָן
לְמַתְמִינָן דְּלֹאֲרִי יֵדַע דְּמִשְׁבֻּרָת שְׁחָה
אֲתַמָּה מִתְחַסֵּר עַד סוֹף אֶדֶר שֶׁנִּי:
וְעִנְיָן הִלְכָה כִּיּוֹן דְּקוֹל' (עִירּוֹן מִן):
דְּר' מֵאִיר וְכִי יְהוּדָה הִלְכֵה כְּר' יְהוּדָה
נִקְטְעִין סִפְמָה דְּלֹאֲרִי מִשְׁמַע

ה'לכך מי שעומד בדרך שני וכותב אדר כסם השער מוקדם ופוסק ל
לדקדקן כותב כסם בין גניטין בין כשטיות: **מרתנ'** שלם נפסון זה אלם
דאומנא שלם נחטון וליאכר בלייל הפסח בין אע"פ שלמי לשון נד
לאלובל בשר. הדיינו ערב יום הכפורים דבין פסוק אחו ואת
עדיפא כמקמחא שרי ארט מגיע אסכור עד היום ויש קמי עד י
היום קאמר: **שדרך בני אדם לאלובל שום כערכ**. מתקנה עורא: ו
דרכנן פלגי עליהו דעד כאן לא כסם לן חנא לא נחטון זה אלם
לעיל (זה): טען והויע דמדודי כה דקאן משום דאומנא דמכח הוא
השאה ואוסף אהויע צנוד עד שיהא פסוק ש"פ משמע עד
היום של היין בליל וזו וחסא בריה אסכור ממי לפני בשום דלימיה
מיהו רבנן ודאי לית להו לא כמר ולא כמר ולא משמטין חנא וסמין
הפסח אכור עד שגיע עד שיהא אכור עד שיהא ומדלל הדך ומי
ירשא ביריא דקמי קונא אין אלמא קונא אין שאני טועם עד שיהא
לעיל וז' כח דיהא מן חיון דקמי להו גזי הלכחא פסיקתא ד
דמנן דאיהי עד שיהא הפסח אכור עד שיהא אכור דלא אקונא י
הפסח דהסם לא אחא לשמעיין (אלא) כוונת הלשון היאך הוא: **האומר**
עוד שיון. וה"ה מני דפגיל אקמיהא דאכור עד שישול וכהי איתא בירושלמי
בבב"ד: **לשאה אח** שם אחומו. משום דמזוה הוא לשאמרין פסוק הנל
מתקרא וי' יענא (שפיח מן): **שלם נפסון זה אלם לא כסם אכילמי**. ופסוק:
היה חסדך בנחביו שיאלל אללנ בנחמה ואמר קונא וי'.

הדרן עלך קונם יין

קונם יין פרק שמיני נדרים

והפסוקים. כיון: הכותב עד ר"ח אדר. קטס עד ר"ח אדר הראשון
קקאמר. מדקמי אס היזה שנה מעוברת וכו' מכלל דריש דקמי עד
ר"ח כו' לאו דמעוברת עסקין בחמיה הא מדקמי עד אדר הראשון
מכלל דמעוברת עסקין ומאי שנה רישא ומאי שנה סיפא: אלא

שמע מינה רישא דלא ידע דמעברא
שפא. וי' נדר לשם אדר הסמון
הכסון קמחר הילכן (א) עד אדר
הכסון ויפסא דמריי בדירע דשפא
מעוברת היא דהרי משמע אם היה
יודע ששהנה מעוברת חסור עד
ר"ח אדר השני: **ביתני** עד שפא
נחשונו זה שלא לשפוט אלף עד אדר
שדרך בני אדם לשפוט (ב) דרדלי
רואה הוא לשפוט ד' כוסות של יין
כלילי פסח שכל אדם שומין: **אלא**
עד לילי זוס. עד אוחה לילה שזוס
למחר ואוחה הלילה מותר לאכול
בשר: עד שפא שדרך בני אדם
לאכול בשר. ורואה לאכול עמין:
עד לילי שפא. וכלילי זוס מותר:
שדרך בני אדם לאכול שם. והיינו
לילי שפא: וזו כבודי. שלא אטול
ממך: ויאמר לו. המדיר הריני
כאילו נחמקתי מה שבקשתי ממך:
הרי אלו מותרות ויפטנו ממנו. אדר
הכסון: **אלא** לשם אישוס. שגדר
שלא תהנה ממנו דרך אישוס: **שלא**
נחשונו זה. המסגר בו אלא לאכילה
ושמה המרובה וי' אמר זה קוסם
ליקח בו לא נחשונו לידור הגנה ממנו
אלא לאכילה ושמה המרובה נחשונו:

הדרן עלך קונם י"ז

ס' אדר ראשון משמע הילכך צריך הוא שיכתוב בחדש אדר שני ובחדש
שני שעה שדרך בני אדם לנסות יין. והיה עד ליל הפסח דלואין בחר
(משום דאמר דהא אחר עד שיאה: עד שעה שדרך בני אדם
לנסות יין). ויסי הגלילי אומר אף ערב יוה"כ בגליל. והוא
הטעם לאו דוקא שהיה אולם הוא מנכרם אלא עד סעודה של ויל
ענינן הלבנה כח הרמב"ן וז"ל דלית הלכתא לא כהנא ולא ככר
במילתא דמוכח דקתני סיפא כהני מסכרין אי נמי כי הא דתנן
דפרשיות דכוכביה ומי אדורו ליה רענן לר' יהודה כהני אחא איחי
חולין דבדר להקל ואומרים שלא קנע לו זמן וזי אלא כתיב לקיים
חולין תקנת עורא ואומרים אומר כי ואכשר מי דלאט פליג על גר
דחמירתא אלא בקילתא והבו דלא להוסף עלה ותנן נמי לעיל [ס.] עד
כס שמי אולן ושמי הולך עד הפסח וקתני סהם ש"מ סיפא בחר
פסח לרנען עד שאלה הוא הילכך הלכתא כותמיהו עכ"ל וז"ל. אבל
ש' כולו דמי דלמודעא דמיימי בחר הכי נמי הלכתא ניהו וא"ע
וקאי ולי דמי דאחרת דעלה קאי אגב גררד דמי דאחרני מנא עד
לחבירו וכו' וכו' כבודי. וכיון דלמודע מוכיח הוא שרי: ר"מ אומר אסור
פ"ח ה"א. כבר פרשמי משה וז' בפרק ארבעה דברים (על פ"ד ה'). בלחריס
על יבמות (יבמות סב): הנושא אחת בת אחותו עליו הכתוב אומר אז
שאלה אסור בנשים בניות וטעמיה אית רסחא זון: חרספתא (סוף פ"ד)
שמי נכנס מזה המעשה אסור אחר המעשה מותר:

רע"י

מסורת הש"ס

(א) מוסמכתה פ"ד,
(ב) לעיל כד., (ג) [שם]
ונתקן עד: (ד) [גיל
ואחר], (ה) לעיל כה.,
(ו) [שייך עוד לע"א], (ז) ע"כ
שייך לע"א, (ח) שייך לריש
העמוד.

הגהות הב"ח

(ב) בבשנה עד שיחל
הפסח אינו אסור אלא
עד ליל פסח שלא
נחמין זה חלה עד שיה
שדרך כלי: (ג) שם לחמול
שום כלי וזהו כי נמחק:
(ד) שם האומר לחמול
קונס שאתה נזהר לי עד:
(ה) שם מוסריבין
לשם: (ו) רש"י ד"ה חלה
שמע וכו' הילכך אסור עד
חדר הלשון:

מוסף רש"י

[illegible]

פירוש הרא"ש

מבטא ורישא 145
במעוברת עסקין. אם כן
מאי אדר ראשון דקאמר
אלא ודאי ה"ק אם היה
יודע שהיה מעוברת ורישא
בדלא דע:

הדרן עלך קונם יין

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones